

- Υίου τὴν ἰσότητα. 1165.
 ΙΔ'. Ἀπόδειξις, ἰσότημον εἶναι τῷ Πατρὶ τὸν Υἱόν. 1165.
 ΙΕ'. Ὅτι μία Πατὴρ καὶ Υἱὸς ἡ φύσις. 1165.
 ΙΣ'. Ὅτι πολλὰ τοῦ ὁ Κύριος μίαν αὐτοῦ καὶ τοῦ Πατρὸς τὴν οὐσίαν ἐδίδαξεν. 1172.
 ΙΖ'. Ἐτέρω ἀπόδειξις, ἴσον εἶναι τὸν Υἱὸν τῷ Πατρὶ. 1173.
 ΙΗ'. Ὅτι μία Πατὴρ καὶ Υἱὸς ἡ δεσποτεία. 1176.
 ΙΘ'. Περὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. 1176.
 Κ'. Ὅτι Πατὴρ καὶ Υἱὸς τὸ Πνεῦμα συντάττεται. 1176.
 ΚΑ'. Ἀπόδειξις, τῆς τοῦ Πνεύματος δεσποτείας. 1177.
 ΚΒ'. Ὅτι δημιουργὸς ὁ Παράκλητος. 1177.
 ΚΓ'. Ὅτι ἐκ Θεοῦ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον. 1177.
 ΚΔ'. Ὅτι ὁ μέγας Ἀπόστολος Θεὸν οἶδε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον. 1181.
 ΚΕ'. Ὅτι καὶ ὁ θεσπέσιος Πέτρος συμφῶς περὶ τοῦ Πνεύματος δέχεται. 1181.
 ΚΣ'. Ἐκ πλειόνων ἀπόδειξις Θεὸν εἶναι τὸ ἅγιον Πνεῦμα. 1184.
 ΚΖ'. Ὅτι ἀκτίστως ἐκ Θεοῦ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, διὸ καὶ αἰώνιον καλεῖται. 1188.
 ΚΗ'. Ἀνακεφαλαιώσεις τῆς πίστεως. 1188.

Περὶ τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Μονογενοῦς, καὶ ὅτι Χριστὸς εἷς καὶ Κύριος. Διάλογος κατὰ πεῦσιν καὶ ἀπόκρισιν. 1189—1252.

Ὅτι εἷς ὁ Χριστός. Διάλογος κατὰ πεῦσιν καὶ ἀπόκρισιν. 1253—1361.

Τοῦ αὐτοῦ ἁγίου Κυρίλλου σχόλια περὶ τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Μονογενοῦς. 1369—1412.
 Τοῦ ἁγίου Κυρίλλου σχόλια ἕτερα περὶ τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Θεοῦ Λόγου, τοῦ Υἱοῦ τοῦ Πατρὸς. 1416.
 Συζητήσεις καὶ ἐρωτήσεις περὶ τοῦ αὐτοῦ. 1413.

Περὶ τῆς τοῦ Κυρίου ἐνανθρωπήσεως, κατὰ κεφάλαια. 1420—1477.

Α'. Ὅτι ὠφέλιμον τοῖς ἀκούουσιν ἡ τῆς θείας οἰκονομίας ἀνάμνησις. 1420.
 Β'. Διήγησις τῶν ὑπὸ Θεοῦ γεγενημένων εἰς τὴν

ἀνθρώπου εὐεργεσίαν ἐξ ἀρχῆς. 1420.
 Γ'. Διὰ τί τὸν ἄνθρωπον προσηγόρευσεν Ἀδάμ. 1421.
 Δ'. Διὰ τί τὴν γυναῖκα ἐκ τῆς πλευρᾶς ἐδημιούργησε. 1421.
 Ε'. Διὰ τί νόμον αὐτῷ τέθεικεν. 1424.
 Σ'. Περὶ τῆς ἐξορίας τοῦ Ἀδάμ. 1424.
 Ζ'. Διήγησις τῆς τῶν ἀνθρώπων ἀχαριστίας, καὶ τῆς τοῦ Θεοῦ κηδεμονίας. 1424.
 Η'. Ὅτι φιλάνθρωπος γέμει ὁ τοῦ Θεοῦ ἐνανθρώπησις. 1428.
 Θ'. Ἐλεγχος τῆς τῶν αἵρετικῶν ἀσεβείας. 1428.
 Ι'. Ἑρμηνεία τοῦ, «Ὁς ἐν μορφῇ Θεοῦ ὑπάρχων». 1425.
 ΙΑ'. Τίνος χάριν τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν ὁ Θεὸς ἀνέλαβε Λόγος. 1433.
 ΙΒ'. Ὡς περὶ τοῦ Ἀδάμ θανάτῳ ἐκοινωνήσαμεν, οὕτω καὶ τῇ τοῦ Κυρίου ζωῇ. 1436.
 ΙΓ'. Ὅτι κοινὴ τῶν ἀνθρώπων εὐεργεσία ἡ τοῦ Σωτῆρος οἰκονομία. 1437.
 ΙΔ'. Τίνι τρόπῳ κατηγωνίσαστο τὸν διάβολον ὁ Δεσπότης Χριστός. 1440.
 ΙΕ'. Ὅτι εἰ νοῦν οὐκ ἀνέλαβεν, οὐδὲν πρὸς ἡμᾶς ἡ κατὰ τοῦ διαβόλου νίκη. Κατὰ Ἀπολιναρίου. 1441.
 ΙΣ'. Ὅτι οἱ ἁμαρτάνοντες ἀπολογία ἔχουσιν, εἰ ὡς ἀσθενῇ τὸν νοῦν οὐκ ἀνέλαβεν ὁ Θεὸς Λόγος. 1444.
 ΙΖ'. Κατασκευὴ, ὅτι εὐλόγος ἡ τοῦ ἀνθρωπίνου ἀνάληψις. 1445.
 ΙΗ'. Λύσις τῶν αἵρετικῶν προβλημάτων. 1448.
 ΙΘ'. Ἀπόδειξις ὅτι ψυχὴν νοερὰν ὁ Θεὸς Λόγος ἔλαβεν. 1452.
 Κ'. Ὅτι οἱ προφῆται τελείως τὴν φύσιν ἀναληφθῆναι θεσπίζουσι. 1453.
 ΚΑ'. Ἀπόδειξις ἐκ τῆς πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολῆς τῆς τῶν φύσεων διακρίσεως, καὶ τῆς τοῦ Λόγου ἐνώσεως. 1456.
 ΚΒ'. Ὅτι Ἰησοῦς καὶ Θεὸς Λόγος, καὶ ἄνθρωπος λέγεται. 1460.
 ΚΓ'. Περὶ τῆς ἀρρήτου τῆς Παρθένου γεννήσεως. 1460.
 ΚΔ'. Ἐν κεφαλაίῳ διήγησις τῆς μετὰ τὴν γέννησιν τοῦ Χριστοῦ πολιτείας. 1461.
 ΚΕ'. Σύντομος τῶν δεσποτικῶν θαυμάτων διήγησις. 1464.
 ΚΣ'. Ὅτι ἐκουσίως τὰ σωτήρια πάθη κατεδέξατο. 1465.